

VT RECTE est ueterum sermone celebrata sententia. Quam quisque nouit artem, hanc exerceat unã atque excolat, & totus in ea uersetur, sic recte nũc pronuntiarı posse mihi persuadeo, quã quisque exercere artem constituit, hanc accurate prius pernoſcat. Id quod si hodie diligentius obseruarent homines, non tam multi repente fierent medici, nullãdum medicina parte illis probẽ peruestigata, nullius adhuc morbi curatione apud præceptores obseruata. Cum tamen esset e re ipsorum: sed magis etiam ægrorum, si nullum omnino affectum suscipere curandum, quem non ante obseruassent à præceptoribus curatum. Quam recte cū ægris ageretur, si hac etate qui medicinam scilicet, si essent ante sub præceptoribus instituti affectus cognoscere, illis occurrere, futura prænuntiare. Non mediũs fidius per bonorum mortes, experimenta sic agerent imperiti adhuc, & rerũ omnium suarum rudes medici: tam quæstus auidi, ut quid eos deceat ignorem, quid famam perstringat nesciant, ut interim animæ detrimentum taceam,

Vbi enim medicas nescio quas præceptiunculas
 memoria didicerint, ac medicamentorum certas
 quasdam scripturas, se medicos profitentur. Illis
 est satis scire antidotū, catholicum uerbi gratia,
 humorum omnium redundantiā uacuare, cum
 ignorent, quibus, & quanta singulorum mensura
 constet, quæ singulorū sit facultas, quæ horū cum
 illis sic mistorū: eademque in cæteris medicamen
 tis cōpositis utuntur, ignorantie impostura. Quid
 per deum immortalē hoc hominis portēto, se me
 dicum mētiente, est reipublica pestilentius? quod
 nota censoria dignū magis est facinus? Cur leges
 cessatis in hos carnifices, ut meriti sint, animad
 uertere? An nondum extant quæ hanc capitalem
 inscitiam puniant, & nouo uindictæ exēplo cōer
 ceant? aut si hæc peccādi licentia impune permit
 titur, cur non modo ex typographorū prælis, sed
 omni omnium hominū ordine in medicinam non
 conuolatur? Sed Deus optime maxime nobis lar
 gire meliora, & indoctis his carnificibus ignoran
 tiæ suæ consciētiam oppone, ut facinorū tam indi
 gnorum pænitiētia confusi, in ordinē suum redigā
 tur. Iam ab hac arena explosis circulatoribus
 istis, rem medicā sincerè tractaturo nō soli phar
 macopæo necessariā esse hanc medicinæ partem
 quæ simplicia deligit, ad compositionē preparat,
 & denique feliciter cōmifcet, docere aggredior.

f

8
Nem pharmacopæi fides tibi suspecta est, ue-
lisque ob id ipsi simplicia deligenti, preparati, mi-
scenti, adesse, quid ex hoc studio emolumentum conse-
quere, nisi hæc tu ut ille per noscās? imò quam tibi
infamiam notam imprudens inuris, dum ignarus ho-
rum simplicium medicamentorum, tanquam asinus
quidam ad omnia eius rogata auribus motis uelut
annuis. Quid quod tibi sepe etiã uolens pharma-
copæus illudat, & mea senectia iustissime, dum co-
ryli nucamētum pro pipere longo ostentat, dum
centaurij magni radicem pro rha pontico, dum
acorum palustrem nostrum pro Indico & uero por-
rigit. sed uitia hæc tolerabilia sunt. Pro Hellebo-
ro autem nigro, Arabum napellum, aconiti genus
quibusdam, hodie propè ab omnibus pharmacopæis
substitui quis ferat? an non communis est utriusque
medicorum & aromaticorum ordini ignorantia &
culpa? Venia dignior est impostura, cum aristo-
lochiam clematium nobis frequentem pro duabus
alijs rarioribus supponunt: indignior cum scam-
onium crudum pro cocto miscent, aut largius quam
scriptura medicamenti postulet, medicamentis im-
miscent, aut etiã cum alicuius ex tibymalis lac-
miscent pro scammonio. Que errata ceteraque
omnia in medicamentorum misctione committi soli-
ta si uellem persequi, longior Iliade nostra proce-
deret oratio. At ut donemus medico ad componen-

dum nihil opus esse diligenti ista in simplicibus
medicamentis deligendis, parandis, & miscendis
exercitatione, iam pharmacopæo commissa: ad
pernoscendum autem compositi uires, omnia hæc
illi ad unguem sunt pernoscenda: si enim unius sim-
plicis improbitas totam sæpè cõpositionẽ uiuat,
ut abundè in methodo medicamenta cõponendi
docuimus, an parui esse tibi debet singulorũ sim-
plicium delectus, si item præparationis ratio sim-
plicium uires auget, minuit, abolet, nouus acqui-
rit, ut libro secundo explicauimus: quã tu horum
ignarus facultatem toti medicamẽto tribues? Si
denique mistionis modus ex eadem materia un-
guentum, ceratum, emplastrum efficiat an tibi
est negligendus? Crede mihi absurdissimus est, ac
sæpè ridiculus, qui medicinam facit, harũ rerum
ignarus, non dico quoties medici imperiti enume-
rata simplicium turba subscribãt, fiat emplastrũ,
uel aliud, cum tamen ad hanc medicamenti for-
mam scripta illa simplicia nunquã ueniant. Que
res medicum pharmacopæo ignorãtia suspectum
meritò reddit. Præterea multos me uidisse tam
harum rerũ imperitos, ut cum in officinas diuer-
tissent pharmacopæorũ, non modo simplicia usu
ipsis quotidiano celebrata non agnouisse, sed ne-
que composita medicamẽta illis prope continen-
ter in ore & calamo uersata nouisse mollia ne
esse

essent, an solida, an non, id est ignorantia rerum
 maximè necessariarum crassissima? Quam ne
 exuant plerique à medici dignitate alienum pu-
 tant in medicamentariis officinis diuertere, ibi
 aliquàdiu sedere, quæ cõponuntur obseruare, quæ
 consuetudo, ut in Gallia Narbonèsi est antiquis-
 sima, utinam hîc saltem nunc inciperet ac proce-
 deret, spectarent medici quàm sedè frequèter la-
 buntur ob compositorum iniquitatè, & fortasse
 sua dignitate, si sciètia id minimè possent sua, in-
 doctos, aut improbos pharmacopœos à parua cõ-
 positione deterrent. Hæc prolixius à me scri-
 pta quàm rei natura postulet, fortasse ineptus
 aliquis calumniabitur: cum tamen res ipsa, lon-
 gissimam efflagitet orationem, quæ prostrigata
 multorum ignorantia, omnes medici nomine di-
 gnandos in id studium impellere posset, ne post-
 hac esset accusationi locus. Faxit Deus, ut quis-
 que quam exercet artem pernoscat, & medicus
 nihil eorum ignoret, quæ ad morbos citò & tutò
 curandos utilia, uel necessaria esse consueuerunt.
 Porrò medicũ omnia hæc intelligere oportet, nõ
 ut in opus pharmacopœorum euadat (nisi si quàm
 do horum desyderio cogatur aliquid huius artis
 moliri) sed ut componenti pharmacopœo possit
 non modò adesse, sed etiam præesse, nec huius
 discipline ignarus quotidie describat simplicia

que in emplastrum cogi iubeat, cum ex his quiduis potius quam emplastrum perfici queat, quomodo cum amphora capit formari, currente rota cur urceus exit?

Vive, uale lector, siquid scis rectius istis,
Candidus imperti: si non, his utere gratis.

DE PHARMACOPOEI
officio.

QUANQVAM plurima cum medico habet cōmunia pharmacopæus, prudentiam naturā insitam, medicamentorum absolutam cognitionem, diligentiam in his omnibus que suarum sunt partium maximam, probitatem: tamen non pauca ipsi propemodum propria uidentur, que tamen aliquando et medicorum fuerūt cum ipsi medicamenta parabant, id quod Galenum fecisse passim scripta ipsius loquuntur. Eius generis sunt medicamentorum delectus, ratione et experientia summa questus: deinde seruandi hæc modus, et tempus quo uigent, aut iam uiribus effata sunt ac exanimata. Item qua ratione unumquodque sit utendum, siue illud ipsum per se, siue cum alijs coquendo et terendo, uel alia ratione preparando. Sit præterea doctus grammaticam, ut compositiones ueterum, et scripturas medicas

9
medicorum quotidianas intelligat, in quibus si
quid interdum hi scripserint largius aut parcius,
aut ingratius quam agro huic competere conie-
ctet pharmacopæus, medicum amicè admoneat.
Volumus præterea pharmacopæum artē omnē
medicamenta deligendi, præparandi, & compo-
nendi callere, cultu mediocri contentum, hila-
rem, facetum, diligentem in rem ægrorum: non
auarum, non libidinosum, non ebriosum, non con-
tentiosum. Quæ iterum illi cum medico sunt cõ-
munia, ut Hippocrates docuit libro de medici
officio. Quibus animi & corporis, & fortune do-
tibus si præditus erit pharmacopæus, nihil incon-
sulto medico perito, cuiquam propinabit, præser-
tim magnarum uirium, sed neque quantūuis far-
uarum, cum horum uires nesciat: & plerunque
auxilia, hæc quamuis, ut uidetur, imbecilla, ta-
men quantitate, qualitate, tempore insalubria,
magnorum sæpè morborum sunt occasio, & legi-
timam curandi rationem peruertunt, dum sub
his curatum corpus remedia iam maiora, sed ido-
nea non feret. Nihil etiam uel amore, uel odio,
uel metu, uel pretio, uel ignorantia peccabit: ne-
que uenena abortum facientia, exoleta, adulte-
rina, aut supposititia unquam exhibebit: sed me-
dicum doctum consulat quodnam simplex, aut
compositum illius pænuria uolet substitui. Non

augebit medicamento alicuius ualentis quantitate, ut uacuatione hinc largiore sequuta dicatur medicamenta habere prestantiora. Quam uellem huius etatis pharmacopæos ad hanc se uelut canonem conformare, & medicos ad suum: Non esset cur hodie tam neglecta iaceret medicina, etiam multorum probris lacerata. Deum optimum maximum supplex oro, & obtestor, ut aliquando id studium in mentes medicorum & pharmacopæorū immittat, ut esse quisque quā uideri aut dici malit optimus, uel medicus, uel pharmacopæus. Quod si diuinam illam gratiam neglexerint, faxit Deus, ut regia censura in eos aliquando animaduertatur, qui artem prius exercent quā pernouerint, hominum corpori tam salubrem, cū recte obitur: tam insalubrē & perniciosam, cū inscienter tractatur.